ROMANIA
PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR SENAT

Lege
pentru completarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil și a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă în vederea valorificării efectelor violenței economice asupra raporturilor familiale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 320 se introduce **un nou articol, art. 320[1],** cu următorul cuprins:

Art. 320[1]

(1) În aplicarea prezentului cod, prin violență economică se înțelege forma de violență definită la art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Existența violenței economice poate fi avută în vedere de instanță, în condițiile legii, la soluționarea raporturilor patrimoniale dintre soți sau foști soți, în măsura în care faptele respective sunt relevante pentru obiectul cauzei.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere regimului matrimonial, regulilor privind dovada drepturilor patrimoniale și nici criteriilor prevăzute de prezentul cod pentru stabilirea contribuției soților la dobândirea bunurilor comune.

(4) În soluționarea litigiilor privind raporturile patrimoniale dintre soți sau foști soți, instanța poate avea în vedere existența unor fapte de violență economică, dovedite potrivit legii, atunci când acestea au influențat exercitarea drepturilor patrimoniale ale uneia dintre părți ori executarea obligațiilor ce decurg din căsătorie.

2. După articolul **320[1]** se introduce **un nou articol, art. 320[2],** cu următorul cuprins:

Art. 320[2]

(1) În aplicarea art. 320[1], instanța poate valorifica orice fapte care constituie violență economică potrivit Legii nr. 217/2003 și care sunt dovedite potrivit legii.

(2) La aprecierea efectelor violenței economice asupra raporturilor patrimoniale dintre soți sau foști soți, instanța poate ține seama, după caz, de:

a) limitarea accesului la venituri sau bunuri proprii;

b) împiedicarea exercitării dreptului de dispoziție asupra bunurilor;

c) restrângerea nejustificată a accesului la resurse financiare necesare traiului;

d) alte conduite relevante pentru soluționarea cauzei.

3. După alineatul (2) al articolului 379 se introduce **un nou alineat, alin. (3),** cu următorul cuprins:

(3) La stabilirea culpei în desfacerea căsătoriei, instanța poate avea în vedere existența unor fapte de violență economică, astfel cum sunt definite de Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, în măsura în care acestea sunt dovedite și au contribuit la vătămarea gravă a raporturilor dintre soți.

Art. II. – Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015 cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 249 se introduce **un nou articol, art. 249[1],** cu următorul cuprins:

Art. 249[1]

(1) În litigiile în care se invocă existența violenței economice, părțile își dovedesc susținerile potrivit dispozițiilor generale privind probațiunea prevăzute de prezentul cod.

(2) În dovedirea existenței violenței economice, instanța poate avea în vedere, fără ca enumerarea să fie limitativă, împrejurări precum:

a) restrângerea sau lipsirea nejustificată de acces la conturi bancare ori la alte mijloace financiare;

b) reținerea ori refuzul de a pune la dispoziție documente financiare sau documente de identitate;

c) împiedicarea utilizării veniturilor proprii ori a exercitării dreptului de dispoziție asupra acestora;

d) exercitarea unui control exclusiv ori disproporționat asupra resurselor financiare comune.

(3) La aprecierea probelor, instanța poate avea în vedere, după caz:

a) ordine de protecție și ordine de protecție provizorii emise potrivit legii;

b) hotărâri judecătorești definitive;

c) procese-verbale ale organelor de poliție;

d) rapoarte ale serviciilor publice de asistență socială;

e) documente financiar-bancare;

f) acte medicale;

g) alte înscrisuri relevante pentru soluționarea cauzei.

(4) Existența unui ordin de protecție sau a unui ordin de protecție provizoriu nu creează prin ea însăși o prezumție privind existența violenței economice în litigiul dedus judecății.

(5) Existența și întinderea prejudiciului se dovedesc de către reclamant, potrivit dreptului comun.

(6) Instanța apreciază probele potrivit legii și principiului liberei aprecieri a probelor.

Art. III. – Dispoziții tranzitorii

(1) Prezenta lege se aplică acțiunilor introduse după intrarea sa în vigoare.

(2) Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii în vigoare la data introducerii cererii.

Art. IV. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.